

Единайсето съобщение

**Излишъкът от продукцията на добрата земя
и корпоративното поклонение на Бог Отец в истинност**

Пасажи от Писанията: Втзк. 8:7-10; 12:6-7, 11-12, 18; 16:15-17; Еф. 3:8; Йн. 4:23-24

I. Ние използваме думата *излишък*, защото израилтяните заделяха определен дял от продукцията, от труда си над добрата земя, за поклонение на Бога—Втзк. 12:5-15, 17-18, 20-22, 26-27; 14:22-23; 15:19-20; 16:16-17:

- А. Излишъкът от продукцията на добрата земя типизира Христос—8:7-10.
- Б. Израилтяните принасяха ханаанската продукция на Бога и ѝ се наслаждаваха заедно с Него.
- В. Наслаждението на излишъка от продукцията на добрата земя типизира корпоративното наслаждение на Христос като наше поклонение на Бога—Еф. 3:8.
- Г. Съгласно новозаветното изпълнение на този праобраз, когато идваме да се поклоним корпоративно на Бога, трябва да носим със себе си Христос, Когото сме преживели—Еф. 3:17-18; Кол. 1:27; 3:3-4, 11.

II. Ако вярно се трудим над всесъдържащия Христос, ще имаме Христовото богатство като продукция, за да изявим Христос в църковните събрания—Еф. 3:8; 1 Кор. 14:26:

- А. Подобаващият живот на християните е да се трудят над Христос всекидневно, за да имат богат излишък на Христос, който да носят в събранията за богато изявяване на Христос—26-ти стих:
 - 1. Ние се събираме заедно в църковните събрания, за да изявяваме Христос—Кол. 1:18, 27.
 - 2. Чрез всекидневното ни преживяване на Христовото богатство то се превръща в изявяване на Христовата продукция—Еф. 3:8, 17-18; Кол. 2:6, 9-10, 17.
 - 3. Нашите събрания винаги трябва да бъдат едно изложение за изявяване на това, което Христос представлява, което Той притежава и което Той върши—Евр. 1:3; 2:9, 14; 1 Йн. 3:8; 4:9, 15; Деян. 2:24, 32-33; Откр. 1:176-18.
- Б. Ние се събираме да изявяваме не само Христос, Когото сме получили от Бога, но и Христос, Когото сме произвели, Христос, над Когото сме се трудили и Когото сме преживели; това е Христос, Когото изявяваме, когато се събираме заедно—Кол. 1:12-13; Фил. 3:10.
- В. Ако постоянно се трудим над Христос, ще имаме богат излишък на Христос, който ще носим на събранията за богато изявяване на Христос—1 Кор. 1:24, 30; 10:3-4; 14:26.
- Г. Когато се събираме заедно, независимо от събранието, трябва да идваме с Христос, Когото сме преживели като излишъка, който да принасяме на Бога и който да изявяваме пред цялата вселена и пред врага, за да го посрадим—Йн. 4:23-24; Еф. 3:10, 17; 4:15:
 - 1. По този начин нашите събрания ще се обогатят и ще укрепнат, защото ще бъдат изпълнени с Христос—Кол. 3:4, 10-11.
 - 2. Такъв църковен живот е изложение на Христос, изражение на Христос—Еф. 3:21.

3. Трябва да носим излишъка на Христос на всяко събрание, за да изявяваме Христос—8-ми стих.
 4. Трябва да се наслаждаваме на Христос във всекидневния си живот и да се събираме заедно, за да Го изявяваме—1 Петр. 1:8.
- Д. За да имаме подобаващи събрания, трябва всекидневно да се свързваме с Господа в личния си живот и след това да отиваме на събранията със съзнанието и разбирането, че сме дошли да изявим Христос и да Го споделим с другите—1 Кор. 14:26.
- Е. „Когато ний се съберем, / и всичко Божие донесем, / това за Бога е храна, / да изявим Христа. / Да изявим Христа! / Да изявим Христа! / Богатство Божие донесем, / да изявим Христа“—*Химн* № 864, първи куплет и припев.

III. Трябва да се трудим над всесъдържащия Христос, за да имаме излишък от Христос, който да носим на църковните събрания за корпоративно поклонение на Бога, нашия Отец—Йн. 4:23-24; Еф. 3:21:

- А. „В продължение на повече от четирийсет години [изговорено през 1982 г.] се боря за истинското поклонение на Бога. Тази битка все още не е спечелена“—*The Fulfillment of the Tabernacle and the Offerings in the Writings of John*, стр. 142.
- Б. Когато се покланяме на Отца, Той изисква да идваме пред Него с реколта на Христос; следователно трябва да отиваме на църковните събрания с богатството на Христос—Йн. 4:23-24; Еф. 3:8.
- В. Трябва всекидневно да се трудим над Христос, за да жънем Христовото богатство, което да носим на църковните събрания за корпоративното поклонение на Бог Отец; Христос ще бъде възвеличен и прославен, а Отец ще бъде доволен и доволен—Втзк. 12:6; 16:15-17; 1 Кор. 14:26; Йн. 4:23-24.
- Г. Много е важно усърдно да се трудим над Христос, за да напълним ръцете си с Христос, така че, когато дойдем на църковните събрания, да се наслаждаваме на този богат и славен Христос с Божиите деца и със Самия Бог Отец—1 Кол. 10:31; 14:26; Йн. 4:23-24; Римл. 15:6.
- Д. Когато идваме на събранието на Господната трапеза, за да възпоменем Господа и да се поклоним на Отца, трябва да идваме с Христовите богатства, които сме произвели чрез всекидневния си труд над Христос—Втзк. 16:15-17:
1. Да се покланяме на Бога с Христос, означава да Му се покланяме заедно с всички Божии деца, като се наслаждаваме на Христос помежду си заедно с Бога—1 Кор. 14:26.
 2. Трябва да произвеждаме достатъчно Христос, за да остава излишък, който да споделяме с другите, и да принасяме най-добрия дял от продукцията на Бог Отец за Негова радост, наслада и задоволение—Втзк. 15:11; 18:3-4; 12:11.
- Е. В тези последни дни Господ ще възстанови истинското преживяване на Христос за излишъка на Неговото богатство в събранията с цел изграждането на църквата като Тялото Христово и приготвянето на невястата за пришествието на Младоженеца.

IV. Съгласно Йоан 4:23-24 трябва да се покланяме на Бога, нашия Отец, в дух и истинност:

- А. Истинността е разкритата божествена реалност—Триединният Бог, раздаден в човека чрез Сина, Исус Христос—която се превръща в наша искреност и открове-

ност, за да можем да живеем живот, който да съответства на божествената светлина (1 Йн. 1:5), и да се покланяме на Бога, както Той иска, според това, което Той представлява (2 Йн. 1; 3 Йн. 1).

- Б. От наслаждението на божествената реалност произлиза човешката истинност, искреност и откровеност—Йн. 4:23-24; 1 Йн. 3:18; 2 Йн. 1; 3 Йн. 1.
- В. Истинността е човешката искреност, откровеност, честност, надеждност и вяроност, като човешка добродетел и като следствие от божествената реалност—Йн. 14:6.
- Г. *Истинността* в Йоан 4:23-24 обозначава божествената реалност, която се превръща в искреността и откровеността на човека за истинското поклонение на Бога.
- Д. Божествената реалност е Христос като изворът на живата вода, животворящият Дух, в Когото вярващите участват и от Когото те пият, и Който е реалността в тях, която в крайна сметка се превръща в тяхна искреност и откровеност, с която те се покланят на Бога с поклонението, което Той търси—стих. 10, 14, 23.
- Е. Да се покланяме на Отца в истинност, означава да Му се покланяме с Христос, Който е напоил нашето същество, за да се превърне в наша лична реалност чрез нашето преживяване и наслаждение на Триединния Бог като божествената реалност—стих. 23-24.